

Ujév reggele:

bajonettes füzér, céllövő kávéházi vendég és egy lilakombinés hölgy esete a főbuckák között.

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap reggel, ujesztendő reggelén mozgalmas képet mutatott a máskor csendes város. A sör-csarnokok már a korai órákban megteltek söröző vendégekkel. Az uccákon taxik rohantak és nem egy vig szilveszterező bandukolt mámorosan az uccákon. A gőzfürdőben minden kabinért ádáz tuza folyt. A Kass-kávéházban egy mámoros vendég reggel nyolc órakor céllövővel szórakoztatta a békésen reggeliző polgárokat. Három nagyon elbusult »valakik« alkoholtörvénysértéssel a kórházba szállítottak.

Akadtt azonban dolguk a rendőröknek is. A reggeli órákban a Klauzál-téren tört ki az alkohol egy elkéseredett tüze. Bajonettjét rántotta ki és megöléssel fenyegetett mindenkit, aki mellette elhaladt. A megrémült járőrök rendőrré rohantak, majd a telefonon kihívott katonai járőr hosszas küzdelem után lefegyverezte az alkohol áldozatát.

Vasárnap délből a Tisza Lajos-körut és a Margit-ucca sarkán a járőrök arra lettek figyelmesek, hogy egy lengő lilakombinés

hölgy rohan a Lőv Lipót-ucca irányából és a Margit-ucca sarkán elalélva levágódik egy megfagyott hókupacra. A járőrök megdöbbenve, egy pillanatig szinte megkövülten nézték a szokatlan látványt, majd mindenki a szerencsétlen nő segítségére sietett. A tizfokos hidegben egy férfi levette a téli kabátját és azt terítette rá az újult hölgyre. Később kijöttek a mentők is, akik beszállították a kórházba a különös eset félig megfagyott szenvedő hősét.

Az azonnal megindult rendőri nyomozás megállapította, hogy a félig megfagyott nőt M. Máriának hívják, aki vadházasságban élt egy iparossal. Ujév napján a két házastárs összeesett és a nő elkeseredésében olyan idegrohamot kapott, hogy ruháját lezaggatta magáról, majd kirohant lakásából az uccára. A rendőrségen, mivel büncselekmény nem történt, a szerencsétlen nő hozzátartozóit kihallgatták az eset körülményeire nézve, majd megszüntették az eljárást, mivel megállapították, hogy a szerencsétlen nő súlyos hisztériában szenved.

Negyven lakás lesz a Szentgyörgy-uccai új városi bérpalotában.

Elkészültek az új bérpalota tervei. — Márciusban kezdik meg építeni.

(A Délmagyarország munkatársától.) Alig két hónappal ezelőtt kapott utasítást a város tanácsától a mérnöki hivatal a Szent György-téri új városi bérpalota terveinek elkészítésére, a tervek máris készen várják az építés megkezdését. A meglehetősen hosszadalmas munkát ujesztendő első napjára teljesen befejezte a mérnöki hivatal és a kész tervekkel valószínűleg már a legközelebbi tanácsülésen be is mutatja a tanácsnak.

A tervezés azért volt komplikáltabb, mert az új bérpalota számára kijelölt teleknek három uccai frontja van, a Kossuth-ucca, a Szent György-ucca és a Dugonics-ucca határolja. Ezt a felket nemrégiben vette meg a város Sebastyén Endre építészétől a rendőrségi palota számára, mivel azonban a belügyminisztérium nem találta megfelelőnek a tanács javaslatára a közgyűlés elhatározta, hogy 1928-ban itt új, háromemeletes modern bérpalotát építtet. A közgyűlés nyolcszáz ezer pengőt irányzott elő a palota építési költségeire annak a hárommillió pengős kölcsönnek keretében, amelynek engedélyezését már régebben kérte a város a kormánytól. A közgyűlés felterjesztésére azonban válasz még nem érkezett, bár a polgármester biztató ígéretet kapott már az illetékes minisztériumokban a kölcsön felvételének engedélyezésére. A tanács számítása szerint az engedély ebben a hónapban megérkezik és így úgy a Szent György-uccai bérpalota építését, mint a Gyöngy-tyúk uccai munkáslakás-ház építését már márciusban megkezdhetik azok a vállalkozók, akik a februárban tartandó versenytárgyaláson a legelőnyösebb ajánlatot teszik.

A Szent György-uccai bérpalota három homlokzatának — a Kossuth-uccai a legnagyobb, a főhomlokzat — terveit Kövér Tibor, a plébánia palota tervezője készítette el ügyesen, ötletesen. A tervek szerint az új városi bérpalotának művészi hatása lesz. A palota Kossuth-uccai frontjának hosszúsága 57 és fél méter, a Szent György-uccai fronté 37, a Dugonics-uccaié pedig 39 méter. Mind a három uccai fronton lesz kapu és lift is. Az épület földszintjén hat üzlethelyiség, 1 egyszobás, 4 kétszobás, 1 háromszobás és 1 négyszobás lakás lesz. Minden emeleten 2 egyszobás, 5 kétszobás, 2 háromszobás és 2 négyszobás lakás készül, tehát az egész épületben a házmasterlakáson kívül negyven lakás lesz, amelyből 19 lesz kétszobás, fürdőszobás lakás. Ötszobás, vagy még ennél is nagyobb lakás nem lesz az új városi bérházban, mert a legutóbbi építkezéseknél az volt a város hatóságának a tapasztalata, hogy az ilyen nagy lakásokra nehezen lehet lakót találni és megfelelő nagyságu lakbért így nem is lehet velük elérni. Sokkal kifizetőbb, sajnos, az üzleti szempont vezette erre rá a város hatóságát és nem a szociális belátás, ha kisebb, két és háromszobás lakások készülnek az új városi bérházban.

A mérnöki hivatal természetesen költségvetést még nem készített a tervekhez, de a hozzávetőleges számítások szerint az előirányzott nyolcszáz ezer pengő elegendő lesz a bérpalota építési költségeinek fedezésére. Ha az építkezést a kora tavasszal megkezdhetik, akkor legkésőbb 1929 májusára beköszörhetnek a lakók ebbe a bérházba.

„Eltávolították a szegedi munkásbiztosító pénztár legjobb orvosait.”

A munkásság pörrel támadja meg a pénztárt, ha az orvosi ellátás a legcsekélyebb kívánni valót fog maga után hagyni. — „Nagyon sajnálom, hogy az orvosi kar néhány régi, értékes tagját mellőzték”, — mondja Pálffy miniszteri biztos.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az első meglepetés, amelyet a munkásbiztosító pénztár szegedi vonatkozású kinevezései váltottak ki Szegeden, már régen elmúlt, hiszen ezek a kinevezések már három nappal ezelőtt kerültek nyilvánosságra, de azért a város közönsége nem tud beletörődni a történetekbe, nem tud napirendre térni afölött a súlyos és nagyon, nagyon „politikai” izű méltánytalanság fölött, amely a mellőzött szegedi orvosokat érte. Senkisé nem tud elfogadható magyarázatot adni, vagy találni arra, hogy

miért kellett éppen azokat az orvosokat ki-
röpieni ebből a szociális célú egészségügyi
intézményből,

akik évek, évtizedek óta kifogástalanul, közmegeledésre és kiváló eredményteljesítéssel hívták őket

a munkásbiztosító pénztár kötelekében és akik orvosi és tudományos működésükkel országsszerre ismert és becsült nevet szereztek. Senkisé nem tudja megérteni ezeket a mellőzéseket és így mindenki arra kénytelen gon-

dolni, hogy ezeknél a kinevezéseknél a legszigorubbban értelmezett — ellenforradalmi szellem érvényesült, mert a mellőzött kiváló szegedi orvosoknak más büntük, más hibájuk nincs, mint az, hogy hűközségi adójukat a zsidó hitfelekezet pénztárába fizetik be.

A város közönsége nem tud és nem akar napirendre térni a kérdés fölött. Keresi, kutatja a kinevezések hátterét, előzményeit és valahogy az a vélemény alakult ki, hogy az ellenforradalmi szellem ily késői érvényesülése

szegedi speciálítás,

mert, az eddigi értesülések szerint, egyetlen más kerületi pénztárnál sem történt a szegedihez hasonló orvospogrom. Ebből viszont sokan arra következtetnek, hogy a történetekért nem is annyira a népjóléti minisztérium a felelős, mint inkább azok, akik az orvosi pályázatok véleményezve terjesztették fel a miniszterhez.

A legnagyobb megütközést a kinevezések természetesen az érdekeltségek köreiben, a munkaadók és a munkások körében keltették, eltekintve attól, hogy a munkásbiztosító pénztártól távolálló magánorvosok is a legnagyobb fölháborodás hangján emlékeznek meg a kinevezésekről.

Ujesztendő napján az a hír terjedt el a városban, hogy a szociáldemokrata párt súlyos munkássérelemnek tekinti a kinevezéseket, illetve a kipróbált, régi orvosok eltávolítását és megfelelő formában lépéseket tesz ezzel az ügygel kapcsolatban. A Délmagyarország munkatársa kérdést intézett Lajer Dezsőhöz, a párt szegedi titkárához, aki a következőket mondotta:

— Egyelőre nem mondhatok másit, mint azt, hogy abban az esetben, ha a munkásbiztosítónál az orvosi ellátás a legcsekélyebb kívánni valót hagy maga után, amire, tekintettel arra, hogy

a pénztár legjobb orvosait távolították el,

igen nagy a valószínűség, a pénztárt pörrel támadjuk meg. Nagyon valószínű, hogy rövidesen sor kerül ilyen pörre, mert hiszen, hogy csak egy példát említsék, Erdélyi Jenő doktorban, aki elismert gége-, orr- és fül-speciálista volt és aki a pénztár betegeit eddig a legkielegítőbben gyógykezelte, a munkásság föltétlenül megbizik. Utódát nem ismerjük, nem ismerjük képességeit sem, de abban az esetben, ha működése nem lesz kielegítő, ha az általa kezelt beteget megfelelő szakorvossal felülvizsgáltatjuk és ez a vizsgálat az aggodalmunkat igazolja, a pört a pénztár ellen nyomban megindítjuk.

Vannak ezzel a kérdéssel kapcsolatban egyéb vonatkozásban is tervek,

amelyekről azonban egyelőre nem beszélhetek. A szociáldemokrata párt országos kongresszusán, amely január 6., 7. és 8-án lesz, föltétlenül napirendre kerülnek a munkásbiztosító intézethez történt kinevezések és az is könnyen megtörténhetik, hogy ilyen előzmények után a párt arra az álláspontra helyezkedik, hogy

nem is vesz részt a munkásbiztosító intézeti választásokon.

Az kétségtelen, hogy abban a pogromban, amely a szegedi kinevezéseknél megnyilvánult, a legtipikusabb ellenforradalmi szellem nyilvánkozott meg és hogy megnyilatkozott ez a szellem, az viszont azt bizonyítja, hogy az autonóm intézet ügyeit kis diktátorok intézik. Az intézet új autonómiája különben is nagyon gyöngye kis autonómia. Rendelkezési jogot nem biztosít számára a törvény és egyszerű büntető hatósággá degradálja. Az autonómia ezentul a munkásbiztosító intézettel kapcsolatos kihágási ügyekben fog itélkezni, amelyekben eddig a kihágási bíróság itélkezett. A különbség csak annyi lesz, hogy a pénztár, mint autonóm testület háromezer pengőig szabhat ki pénzbüntetéseket, míg a kihágási bíróság a háboru előtt maximálisan öt aranykoronás büntetéseket szabott csak ki.